

4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 6 i art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001. W szczególności strona skarżąca wykazuje, że nie oceniając, czy mogła udzielić częściowego dostępu do żądanych dokumentów, Komisja naruszyła ciążący na niej obowiązek udzielenia w miarę możliwości częściowego dostępu i zapewnienia jak najszerszego dostępu do dokumentów.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2023 r. – Colombani/SEAE

(Sprawa T-158/23)

(2023/C 179/89)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgia) (przedstawiciel: N. de Montigny, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rocznego sprawozdania z oceny pozwanego za rok 2021 z dnia 13 lipca 2022 r.
- stwierdzenie nieważności, w stosownym wypadku, decyzji wysokiego przedstawiciela i wiceprzewodniczącego Komisji z dnia 20 grudnia 2022 r. o oddaleniu zażalenia R/394/2022 wniesionego przez skarżącego w dniu 19 sierpnia 2022 r. na jego sprawozdanie z oceny za rok 2021, w zakresie w jakim uzupełnia ona sprawozdanie z oceny;
- obciążenie strony pozwanej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad obowiązujących w procedurze oceny, art. 11a, 12a oraz 24 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, nadużycia władzy i naruszenia zasad obiektywności i bezstronności, którym powinna podlegać procedura oceny.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie i nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2023 r. – VN/Komisja

(Sprawa T-159/23)

(2023/C 179/90)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: VN (przedstawiciele: A. Champetier i S. Rodrigues, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 lipca 2022 r. uznającej, że skarżący jest zdolny do pracy, a jego nieobecność od dnia 10 czerwca 2022 r. jest nieusprawiedliwiona, co będzie skutkowało potrąceniem wynagrodzenia za 1 dzień kalendarzowy;
- w stosownym wypadku, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2022 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 16 sierpnia 2022 r.;
- zasądzenie od Komisji zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia, wraz z dodatkami;
- obciążenie Komisji kosztami w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku niezależności lekarza-orzecznika przeprowadzającego badanie w dniu 10 czerwca 2022 r. i naruszenia obowiązku bezstronności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie i siły wyższej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku dbałości.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2023 r. – Fritz Egger i in./ECHA

(Sprawa T-163/23)

(2023/C 179/91)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fritz Egger GmbH & Co. OG (St. Johann in Tirol, Austria) i 7 innych (przedstawiciel: M. Ahlhaus, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez stronę pozwaną w dniu 16 grudnia 2022 r. i opublikowanej w dniu 17 stycznia 2023 r., w zakresie, w jakim umieszcza melaminę (zwaną dalej „substancją” lub „melaminą”) na kandydackiej liście substancji w celu objęcia zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (zwanego dalej: „rozporządzeniem REACH”) procedurą uzyskania zezwolenia jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie strony pozwanej kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja naruszyła zasadę dobrej praktyki administracyjnej. Zaskarżona decyzja i jej uzasadnienie identyfikujące melaminę jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH odbiegają od ustalonych wytycznych. Ze względu na ten fakt, nie tylko trudno jest określić konkretną podstawę naukową stwierdzenia, że można ustalić równoważny poziom obaw, ale również niejasne i niespójne stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji i jej uzasadnieniu nie spełniają wymogów określonych w art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH. W tym sensie, zaskarżona decyzja narusza zasadę dobrej administracji ze względu na niespójność praktyki administracyjnej leżącej u jej podstaw oraz naruszenie uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej dotyczących postępowania, oceny będącej jego podstawą oraz procesu podejmowania decyzji.